

[Bausgaard.]

det er fuldstændig ensartede opfattelser, der gør sig gældende uanset brugsstørrelser i landbruget. Når venstre i valgkampen foreslog meget store lettelser i den personlige indkomstskat, men samtidig sagde, at ændringerne i den amtskommunale beskatning skulle ske over en 5-årig periode, og man så i øvrigt her i tinget i sidste samling stillede forslag om at ophæve ejendoms-skatterne til staten, så tror jeg, det ærede medlem skal gå hjem og spørge den del af landbruget, han i almindelighed ikke spørger til råds, hvordan den ser på den stilling, partiet hidtil har taget. For hvis nu nogen skulle have fulgt det ærede medlems råd om at starte med en meget stor lettelse i den personlige indkomstskat, hvem ville så som erhverv betragtet på forhånd være sikker på ikke at få væsentlig andel i hvert fald i en lettelse af den personlige indkomstskat til staten? Ville det ikke være det erhverv, som har vanskeligheder med at få indkomsten i øjeblikket? Ville det ikke være landbruget? Havde det så ikke været klogere, om man havde ladet dette ske over en 5-årig periode og så sagt, som vi andre sagde det, at det nok så meget var en lettelse af byrderne, det hastede med for landbrugs-erhvervet?

Så sagde det ærede medlem endelig til mig med hensyn til min omtale af byggeriet, at om jeg så stod på hovedet, kunne der ikke bygges flere lejligheder, end der var opsparing til. Dette med at stå på hovedet overlader jeg meget gerne til det ærede medlem, men selv om det ærede medlem gør det, så vil han ikke kunne komme uden om, at de to ting, der virkelig tæller, er, at der skal mere arbejdskraft til, end vi har i øjeblikket — det var det, jeg forsøgte at komme ind på — og der skal én ting til: der skal findes nye former for byggeri, og de skal anvendes i større omfang, end det hidtil er sket.

Det ærede medlem hr. Poul Møller sagde, at regeringen agter at traske videre, som trekantregeringen gjorde det, i det samme

spor, og heri har det ærede medlem ret, hvis han ved at traske videre i samme spor forstår, at det radikale venstre ved at være gået ind i regeringen vil fortsætte den samme ansvarsbevidste økonomiske politik, som gav så gode resultater under trekantregeringen. (*Poul Møller*: Det var det, jeg sagde!). Det er rart, at det ærede medlem har forstået det, og befolkningen forstod det jo også; det så man af det valgresultat, som de to oppositionspartier fik ud af det.

Når det ærede medlem har så mange bekymringer for det radikale venstre og siger, at partiet jo består af de klogeste hoveder, så vil jeg lige give det ærede medlem det råd: lad nu være med at lade mindreværds-komplekserne helt tage overhånd. Hvis det ærede medlem i sin interesse for at finde årsagen til, at det radikale venstre var gået tilbage ved valget, lidt mere omhyggeligt havde set tilbage, så ville det ærede medlem have opdaget, at det radikale venstre før har været ude for valgnederlag. Vi har også været ude for valgnederlag, hvor det ærede medlem og hans parti har haft et vist ansvar for det. Jeg minder i denne forbindelse om situationen i 1947. Jeg ved ikke, hvor glade det ærede medlem hr. Poul Sørensen, det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft og det ærede medlem hr. Poul Møller er for den skæbne, der politisk blev Christmas Møller til del, og jeg ved ikke, om det ærede medlem er helt overbevist om, at det var hans parti, der havde ret, og Christmas Møller og det radikale venstre, der tog fejl. Da fik det radikale venstre 10 mandater. Det blev også et tab.

Det ærede medlem siger, at det radikale venstre er de grå hårs parti og gammelmandspartiet. Så vidt jeg ved, er det ærede medlem og jeg lige gamle. Jeg ved ikke, hvor gammel det ærede medlem føler sig. Når jeg ser på ham, får jeg lyst til ikke at være ret gammel og ikke føle mig som sådan. Men når det ærede medlem så siger, at hvis man nu gjorde som i England og Tyskland, virkelig førte en klar oppositionspolitik mod socialdemokraterne, forstår jeg det sådan,